

De Letselschade Richtlijn Kilometervergoeding

Ingangsdatum:

De oorspronkelijke richtlijn is, in combinatie met de NPP richtlijn ziekenhuisdaggeldvergoeding, ingegaan per 25 februari 1999. De richtlijn geldt voor dossiers met een schadedatum vanaf 25 februari 1999 en voor de vanaf die datum gemaakte kosten in destijds reeds lopende dossiers.

De richtlijn is voor het eerst gewijzigd op 1 maart 2000. Per 1 januari 2009 is de zesde gewijzigde richtlijn van kracht geworden. Een historisch overzicht van de te vergoeden bedragen staat aan het einde van de richtlijn. Per 1 januari 2009 zijn de richtlijnen inzake kilometervergoeding en ziekenhuisdaggeldvergoeding losgekoppeld.

Wijzigingen:

Het normbedrag in de Richtlijn Kilometervergoeding is in 2017 naar beneden bijgesteld naar € 0,26 (was € 0,29). Per 1 januari 2016 is de richtlijn niet gewijzigd. Per 1 januari 2015 is de tekst van de richtlijn aangepast ter bevordering van de leesbaarheid; deze wijzigingen zijn niet inhoudelijk van aard. Per 1 januari 2014 wijzigde het normbedrag per gereden kilometer met een personenauto: het normbedrag was € 0,29. Dit bedrag bleef in 2015 ongewijzigd. Per 1 januari 2022 is wel een indexatie noodzakelijk en stijgt het normbedrag naar € 0,30. Op 1 januari 2023 is ook indexatie noodzakelijk en stijgt het normbedrag naar **€ 0,33**.

Normering kilometervergoeding

Gekozen methode van normering

Bij de gekozen methode van normering is rekening gehouden met de uitvoeringspraktijk. Aansluiting is gezocht bij reële kosten en gangbare normen. De richtlijn gaat over de vergoeding van de variabele kosten, dat wil zeggen de kosten die variëren per extra gereden kilometer. Deze kosten worden bepaald door de schade wegens afschrijving (voor zover die afhankelijk is van de gereden kilometers), de brandstofkosten, de kosten van technisch onderhoud (servicebeurten inclusief olie verversen en begrote bijkomende reparaties) en kosten van bandenslijtage.

De gemiddelde variabele kosten zijn bepaald aan de hand van de gangbare en recente ANWB-tabellen. De richtlijn sluit aan bij deze tabellen omdat de ANWB concrete en exacte calculaties vervaardigt per merk en type auto.

Indexering van deze Richtlijn gebeurt op basis van gegevens en berekeningen afkomstig van de ANWB. In 2015 zijn de brandstofkosten fors gedaald, welke daling heeft doorgezet in 2016. Eind 2016 werd reeds aangekondigd dat, indien de variabele kosten over 2016 met minder dan 6,25% zouden zijn gestegen ten opzichte van de vorige wijziging, voor 2017 het normbedrag naar beneden zou worden bijgesteld. Dit was toen inderdaad het geval.

Met ingang van 2014 is het normbedrag flink gestegen. Belangrijkste oorzaak is dat de ANWB in 2014 is overgestapt van het gemiddelde normverbruik aan brandstof zoals opgegeven door de fabrikant naar het geschatte brandstofverbruik in de praktijk. In de afgelopen jaren is het verschil tussen het normverbruik en het daadwerkelijk verbruik flink toegenomen; het normbedrag kwam hierdoor steeds verder van de werkelijkheid af te staan.

De ANWB bepaalt het praktijkverbruik op basis van het bij de prijsklasse behorende gemiddelde normverbruik, gecorrigeerd met een door TNO en Travelcard ontwikkelde factor. Deze factor is afgeleid na analyse van een grote hoeveelheid data over werkelijk getankte liters brandstof en werkelijk gereden kilometers.

Het indexcijfer vanuit de ANWB van de variabele autokosten blijkt in 2018 ten opzichte van 2017 te zijn gedaald van 110 naar 108. De ANWB licht toe dat voor de brandstofkosten tot en met 2017 is gerekend met de gewogen gemiddelde landelijke adviesprijs voor Euro 95. Omdat de gemiddelde landelijke adviesprijs steeds meer ging afwijken van de daadwerkelijke pompprijs, wordt vanaf 2018 een mix gebruikt van de gemiddelde landelijke adviesprijs (1x, veelal de prijs langs de snelweg) en de gemiddelde pompprijs (3x). De brandstofprijs valt hiermee iets lager uit, maar benadert meer de werkelijk betaalde prijs.

Ten opzichte van 2016 is nog wel sprake van een stijging, namelijk een stijging van 1,9%. Dit is echter lager dan de voorwaarde van 6,25%. Daarom zal op 1 januari 2019 géén indexatie noodzakelijk zijn.

In 2019 blijkt het indexcijfer van de variabele autokosten ten opzichte van 2018 gestegen te zijn naar 111. Ten opzichte van 2016 is sprake van een stijging van 4,7%. Dit is nog steeds lager dan de voorwaarde van 6,25%. Daarom zal in januari 2020 géén indexatie noodzakelijk zijn. Datzelfde geldt voor januari 2021: geen indexatie. Tot eind 2021 blijkt het indexcijfer van de variabele autokosten te zijn gestegen naar 122 (111 in 2020), een stijging van 9,9%.

Sinds de laatste wijziging in 2017 is sprake van een totale stijging van 15,1%. Dit is hoger dan de voorwaarde van 6,25%. Daarom is op 1 januari 2022 indexatie nodig geweest.

Uit de opgave van de ANWB (cijfers tot 16 november 2022) blijkt dat het indexcijfer van de variabele autokosten in 2022 is gestegen naar 136 (122 in 2021). Een stijging van 11,5%. Dit is hoger dan de voorwaarde van 6,25%. Daarom zal op 1 januari 2023 wel indexatie noodzakelijk zijn.

Onder de normering van de kilometervergoeding vallen:

- Reiskosten van gezins- en naaste familieleden voor het bezoeken van het slachtoffer in het ziekenhuis en bij tijdelijk verblijf in een revalidatiecentrum.
- Reiskosten van het slachtoffer voor bezoeken aan artsen, fysiotherapeuten en andere beroepsbeoefenaren die betrokken zijn bij de medische behandeling, alsmede voor bezoeken aan een Bureau Slachtofferhulp en andere belangenbehartigers.

Vergoeding

A. Personenauto

Voor reizen met een personenauto bedraagt de vergoeding € 0,33 voor de eerste 2000 kilometer per jaar per claimgerechtigde. Als jaar geldt in deze: telkens een jaar na de schade datum.

Bij meer dan 2000 gereden kilometers per schadejaar adviseert De Letselschade Raad de vergoeding concreet vast te stellen. Dit kan op basis van gangbare ANWB-tabellen, waarbij zowel de vaste als variabele kosten als uitgangspunt voor de vergoeding gelden.

B. Openbaar vervoer

Bij gebruik van het openbaar vervoer worden de daadwerkelijk gemaakte kosten vergoed.

C. Taxi

De daadwerkelijke taxikosten worden vergoed, indien het openbaar of eigen vervoer geen passende voorziening blijkt te zijn. Hierbij moet worden gedacht aan een medische indicatie of de afwezigheid van eigen vervoer of openbaar vervoer e.d.

Indexering

Ingeval de indexcijfers van de ANWB-tabellen (peildatum 1 januari van elk kalenderjaar) hier toe aanleiding geven, wordt het normbedrag aangepast. Het normbedrag wordt verhoogd indien de variabele kosten met minimaal 6,25% zijn gestegen sinds de laatste wijziging van het normbedrag.

Sinds 2008 zijn de brandstofkosten significant gestegen, terwijl andere kosten zijn gedaald, zoals die van het benodigde onderhoud. Hierdoor bleef de totale stijging van de autokosten lange tijd beneden de 6,25%, voorwaarde voor wijziging van het normbedrag.

Historisch overzicht richtlijn Kilometervergoeding

Wijzigingsdatum	Normbedrag Kilometervergoeding
1 januari 2023	€ 0,33
1 januari 2022	€ 0,30
1 januari 2021	€ 0,26
1 januari 2020	€ 0,26
1 januari 2019	€ 0,26
1 januari 2018	€ 0,26
1 januari 2017	€ 0,26
1 januari 2014	€ 0,29
1 januari 2008	€ 0,24
1 januari 2006	€ 0,22
1 januari 2005	€ 0,21
1 januari 2002	€ 0,20
1 maart 2000	fl. 0,40